

הת (נצרת) 22-09-22469 - אכ"ל חוף להב 433 נ' נאיף נוג'ידאת 2. נארימן נוג'ידאת

ה"ת (נצרת) 22-09-22469 - אכ"ל חוף להב 433 נ' נאיף נוג'ידאת 2. נארימן נוג'ידאת ואח'שלום נצרת
ה"ת (נצרת) 22-09-22469
אכ"ל חוף להב 433

נגד

1. נאיף נוג'ידאת 2. נארימן נוג'ידאת

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[21.07.2025]

לפני כבוד השופטת מיסא זועבי

החלטה

לפני בקשה שביעית של המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים, וזאת עד לתאריך 02.09.2025, אשר נתפסו בהתאם להוראות סעיפים 32, 34 ו- 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ") ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון").

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת נגד המשיבים, בחיפוש אשר נערכו בבית המשיבים ובחצרם, והוצאו לגביהם צווי תפיסה שניתנו כדין לטובת המבקשת, מתוך כוונה לחלט את רכושם היה ויורשעו.

2. החקירה נגד המשיבים ואחרים, הפכה לגלויה ביום 18.07.2022 ונוהלה על ידי צוות חקירה משותף (צח"מ) של משטרת ישראל, רשות המסים והמשטרה הצבאית. במסגרת החקירה, נעצרו המשיבים ואחרים, בחשד לביצוע עבירות שוחד, מרמה, עבירות על פקודת מס הכנסה, עבירות על חוק המע"מ, הלבנת הון ועוד. יוער, כי בהמשך התברר שהחשד לעבירות השוחד, אינו עומד על הפרק.

3. על פי החשד, המשיב 1 ביצע שימוש בתו סחר אישי של אשתו - המשיבה 2, שהוצא במרמה במטרה להסתיר את דבר בעלותו במגרש הרכבים, הפעילות האישית שלו כמנהל המגרש וההכנסות שהתקבלו מרשויות המס ומצה"ל. אשר לעבירות על פקודת מס הכנסה ועבירות הלבנת ההון, על פי החשד, המשיבים השמיטו הכנסות במזיד, תוך תיעול ההכנסות בדרכים שונות, הכל במטרה להכשיל דיווחים ולהלבין כספי עבירה. השתלשלות ההליכים

4. השתלשלות ההליכים פורטה בהרחבה בהחלטות קודמות, ולכן בתמצית אציין, כי ביום 11.09.2022 הגישו המשיבים בקשה להחזרת תפוסים ולביטול צווי מניעה, תפיסה והקפאת חשבונות בנק, אשר נתפסו בהתאם להוראות הפסד"פ וחוק איסור הלבנת הון. הבקשה התייחסה לרכוש נרחב הכולל נדל"ן, רכבים פרטיים של המשיבה, רכבי מלאי במגרש הרכבים שבבעלותה ושני חשבונות בנק.
5. ביום 10.11.2022, לאחר שמיעת טענות הצדדים ובחינת מכלול הנתונים, דחיתי את הבקשה בשל העובדה ששווי התפוסים נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות. עם זאת, קבעתי לגבי חלק מהתפוסים חלופת תפיסה המותנית במילוי תנאים מפורטים.
6. על החלטתי לעיל הוגש ערר לבית המשפט המחוזי, אשר דחה ביום 12.12.2022 את הערר ברובו, אך הפחית את סכום ההפקדה הנדרש לשחרור הרכבים מ-30% ל-20% מהשווי, ולאחר מכירת רכבי המלאי - לסכום השווה ל-70% מהתמורה.
7. ביום 14.12.2022 הגישו המשיבים בקשה נוספת לשחרר כ-97,500 ₪ מכספים תפוסים בחשבון הבנק לצורך תשלום חובות לרשויות המס, בטענה שהסדר התשלומים נערך עוד טרם תפיסת הרכוש. ביום 01.02.2023 דחיתי בקשה זו, בקובעי שקבלתה תרוקן מתוכן את תכלית החוק ותאפשר "החרגה" של כספי חילוט. גם על החלטה זו הוגש ערר לבית המשפט המחוזי, אשר קיבל את הערר וקבע מתווה המאפשר מחד העברת הסכום המבוקש לרשויות המס ומאידך הגדלת הסכום שעל המשיבים להפקיד בחשבון המבקשת לאחר מכירת הרכבים מ-70% ל-75%, ובכך יישמר האיזון שנערך בהליך הקודם.
8. בהמשך להליכים אלה, הוגשו שבע בקשות להארכת תוקף החזקת התפוסים. לגבי שלוש הבקשות הראשונות, שהוגשו בימים 09.01.2023, 06.07.2023 ו-02.01.2024, נעתרתי בחיוב לבקשות, לעיתים באופן חלקי, והוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 180 ימים, 120 ימים ו-180 ימים - בהתאמה (ראו החלטות מיום 22.02.2023, 5.09.2023 ו-5.02.2024).
9. הבקשה הרביעית, שהוגשה ביום 15.05.2024, הובילה להסכמות בין הצדדים לפיהן הועברו למשיבים 520,000 ₪ מהכספים התפוסים ושוחררו 5 כלי רכב תפוסים, תוך הארכת תוקף החזקת יתר התפוסים ב-180 ימים נוספים (ראו החלטות בימים 17.06.2024 ו-25.06.2024).
10. הבקשה החמישית, שהוגשה ביום 01.10.2024, הובילה אף היא להסכמות מקיפות. בהחלטתי מיום 05.11.2024 נתתי תוקף של החלטה להסכמות אלה, לפיהן שוחרר חשבון בנק מרכנתיל בבעלות המשיב 1 מהקפאה, המבקשת התחייבה לשחרר למשיבים את כל הכספים התפוסים אשר נתפסו על ידי המבקשת ו/או הופקדו בחשבון המטרה על פי המתווה שהוסכם לשחרור ומכירת הרכבים, ותוקף התפוסים הוארך עד ליום 01.04.2025.

11. הבקשה הששית, הוגשה ביום 30.03.2025, ובעניינה התקיים דיון ביום 21.04.2025. בהחלטתי מיום 21.04.2025 התבקשה ב"כ המבקשת להגיש התייחסות לעניין משך הטיפול בתיק בפרקליטות וזאת ביחס להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202, שעניינה "משך הטיפול בתביעה עד להגשת כתב אישום" (להלן: "ההנחיה" או "הנחיית היועם"ש").
12. ביום 08.05.2025 הגישה המבקשת מכתב מטעם הפרקליטות בעניין הארכת מועדי הטיפול בתיק (להלן: "מכתב ההבהרה") ובו צוין כי הפרקליטות פעלה בהתאם לסעיף 4(א)(2)(ג) להנחיה, לפיו: "בעבירות מסוג פשע שדין עשר שנות מאסר ומעלה יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 24 חודשים". מאחר והתיק הועבר לפרקליטות ביום 30.08.2022, הזמן שהוקצב לטיפול בו נמשך עד ליום 30.08.2024. עוד הובהר, כי בתיק ניתנו שלוש הארכות. הראשונה, "הארכת תובע א" למשך ששה חודשים, מיום 28.08.2024 ועד ליום 02.03.2025. השנייה, "הארכת פרקליט מחוז ב" שניתנה על ידי פרקליטות המחוז למשך חודשיים, מיום 02.03.2025 ועד ליום 02.05.2025. והשלישית, "הארכת פרקליט מחוז ב" למשך 4 חודשים מיום 02.05.2025 ועד ליום 02.09.2025. לאחר בחינת הבקשה, נעתרתי לה בחיוב ותוקף החזקת התפוסים הוארך למשך 90 ימים, וזאת עד ליום 28.06.2025. (ראו החלטה מיום 25.05.2025).
13. כעת נדונה בפניי הבקשה השביעית להארכת תוקף החזקת התפוסים, שהוגשה ביום 25.06.2025, והתקיים בעניינה דיון ביום 06.07.2025. ביום 09.07.2025 הוגשו מטעם המשיבים מסמכים לתמיכה בטענתם לפגיעה כלכלית כתוצאה מהחזקת התפוסים. ב"כ המבקשת הגישה התייחסותה לעניין זה ביום 14.07.2025. טיעוני הצדדים
14. המבקשת עתרה להארכת תוקף החזקת תפוסים וזאת עד ליום 02.09.25. בבקשה צוין כי התיק הועבר מפרקליטות מחוז צפון לעיון יחידת תביעות לה"ב, ביום 03.06.2025. עוד נטען, כי חרף ואף במהלך מבצע "עם כלביא" החלה יחידת התביעות במלאכת קריאת התיק ובחינת הראיות והחשדות המיוחסים למשיבים. עוד הפנתה המבקשת למכתב ההבהרה מטעם פרקליטות מחוז צפון, לעניין משך הטיפול בתיק והארכה שניתנה ע"י פרקליט המחוז, וזאת עד ליום 02.09.25. משכך, עתרה המבקשת להאריך תוקף החזקת התפוסים כאמור על מנת לאפשר ליחידת התביעות לבחון את התיק על כלל הראיות שבו ולקבל החלטה לגבי המשך הטיפול בתיק.

15. במעמד הדיון בבקשה, חזרה ב"כ המבקשת על האמור בבקשה ועל הטענות שנטענו בדיונים קודמים והדגישה בטיעוניה את הנימוקים הבאים: ראשית, היקף העבירות עולה באופן משמעותי על שווי התפוסים. שנית, שחרור מרבית התפוסים למשיבים למעט שלושה נכסי נדל"ן אשר תפוסים ברישום בלבד, דבר שאינו פוגע במשיבים מחד ואולם מאפשר הבטחת מימוש הנכסים בעתיד לצורכי חילוט מנגד. נימוק נוסף עליו נשענת הבקשה הוא הפרק הזמן הקצר המבוקש להארכת תוקף החזקת התפוסים - קרי עד ליום 2.09.2025. לבסוף, טענה ב"כ המבקשת כי מאז העברת התיק לתביעות לה"ב, היחידה פועלת לקידום התיק. לתמיכה בטיעוניה הפנתה ב"כ המבקשת למכתב השלמות מטעם תביעות לה"ב מיום 30.06.25 (מב/1). ב"כ המבקשת ציינה, כי לא תוכל לשקול בחיוב שחרור נכסי נדל"ן כמבוקש על ידי המשיבים, מבלי שהטענה להחמרה במצבם הכלכלי של המשיבים הוכחה בפני בית המשפט.
16. ב"כ המשיבים התנגד לבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים עד ליום 02.09.25 וטען בתגובתו כי הבקשה נעדרת סמכות. במעמד הדיון חזר על הטענות שנטענו על ידו בדיונים קודמים. כמו כן, נטען כי העברת התיק ליחידת התביעות מלמדת על פגם בסמכותה של הפרקליטות, וזאת בכל הנוגע לסדרי הזמנים לטיפול בתיק ולהארכות שניתנו על ידה. בהמשך, הועלתה הטענה כי הגשת הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים על ידי פרקליטה מטעם היחידה החוקרת מהווה לתפיסתו פגם מהותי והעדר שיקול דעת עצמאי של יחידת התביעות.
17. עוד נטען כי יש לדחות את הבקשה בשל העדר נימוקים המצדיקים היעדרות לה בהתאם להנחיית היועמ"ש. לטענתו, העילות שבהתקיימן ייעצר מניין פרקי הזמן הקצובים לטיפול בתיק, על פי סעיף 4ג' להנחיה, לא מתקיימת בענייננו ולא הוצגה עילה מוצדקת אחרת להארכת פרק הזמן המרבי, זאת גם לנוכח היקף התיק ובשים לב כי נכסיהם של המשיבים תפוסים על ידי המדינה מזה כשלוש שנים, מבלי שנעשה בתיק דבר עד כה. ב"כ המשיבים עמד על כך שמועד העברת התיק מהפרקליטות ליחידת תביעות לה"ב לא התרחש בחודש אפריל האחרון כפי שנטען בדיון הקודם, אלא כחודשיים לאחר מכן. לחילופין, נטען כי אף אם התיק הועבר במועד הנטען, הרי שלא נעשתה בו פעולה מהותית כלשהי במשך חודשיים. יסוד הטענה נשען על לשון הבקשה - סעיף 2, בו צוין "חרף ואף במהלך מבצע 'עם כלביא', הח"מ החלה במלאכת קריאת התיק...".
18. ב"כ המשיבים התייחס להערכת היקף העבירות בתיק וטען כי ההנחה שמדובר בהיקף עבירות של כ-30 מיליון ₪ חסרת בסיס עובדתי. טענה זו הושתתה על שני יסודות: ראשית, העובדה שעבירת השוחד הוסרה מן החשדות המיוחסים למשיבים; שנית, העברת התיק לתביעות לה"ב, מעידה לטענתו על כך שעבירות הלבנת הון ברף הגבוה אינן עוד על הפרק, זאת לנוכח הסמכות המוקנית לתביעות לה"ב בעבירות מסוג זה, מה שישליך בהכרח על סוג והיקף העבירות שתייחס המדינה למשיבים בסופו של יום, ככל ויוחלט על הגשת כתב אישום.
19. כמו כן, נטען כי כתוצאה מהמשך החזקת התפוסים חלה החמרה במצבם הכלכלי של המשיבים וזו הובילה לקשיים גם במצבם המשפחתי. בעקבות זאת ב"כ המשיבים ביקש להורות על שחרור כלל התפוסים. לחילופין, עתר לשחרר אחד מתוך שלושת נכסי הנדל"ן התפוסים ברישום, וזאת לצורך משכנו על מנת להקל על המשיבים.
20. ביום 09.07.2025, הוגשו לבקשתי אסמכתאות בנוגע לטענה לפגיעה הכלכלית מטעם המשיבים. כעולה מהמסמכים שהוגשו, לחובת המשיבה 2, חובות בהוצאה לפועל, על סך 1,133,539 ₪. עוד צורפה בקשה שהגישה המשיבה 2 להסדר חוב, בתיק חדלות פירעון, במסגרתה צוין, בין היתר, כי למשיבה 2 "בתקופה של כ- שנתיים.. לא היתה ... הכנסה וכתוצאה לא הצליחה לשלם את ההחזרים החודשיים..." וכי היא "נטולת נכסים מלבד כספים פנסיונים אותם רכבים שהושבו לידה עליהם רובצים עיקולים אשר שווים מוערך בכ- 200,000 ₪".

21. ביום 14.07.2025, המבקשת הגישה התייחסותה לטענת המשיבים לעניין ההחמרה במצבם הכלכלי, וטענה כי המסמכים שהוגשו אינם מציגים תמונה בהירה דיה שתשמש בסיס ראוי לקבלת החלטה בעניין. עוד טענה, כי למשיבים מקורות הכנסה פעילים, ולא ניתן להסיק כי ישנה החמרה במצבם הכלכלי על סמך המסמכים שהוגשו בלבד. ביחס לטענות הנוגעות לפרידתם של המשיבים, הבהירה ב"כ המבקשת כי בשלב זה בני הזוג נשואים כדת וכדין ורכושם וודאי משותף. יתרה מכך, היה ויתקיים הליך גירושין, המועד הקובע להתייחסות בית המשפט לרכושם של המשיבים, הוא מועד תפיסת הרכוש.
22. עוד טענה המבקשת כי בשלב זה בחזקת המשיבים נותרו שלושה נכסי נדל"ן תפוסים בלבד: שתי חלקות חקלאיות ודירת מגורים אחת. לטענתה, מכירת השטח החקלאי תרוקן מתוכן את תכלית התפיסה ואת נכסי החילוט הפוטנציאליים ומכאן התנגדותה לשחרור התפוסים.
- דיון והכרעה
23. על המסגרת הנורמטיבית בבקשות מעין אלו עמדתי בהרחבה בהחלטות קודמות, בתמצית אציין כי שאלת ההצדקה לתפיסה הראשונית אינה נבחנת כאן, שכן זו אושרה על ידי בית המשפט פעמים רבות. כפי שנקבע בפסיקה לא אחת, קיומו של מקור סמכות לתפיסת חפץ אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו, ומכאן שיש לבחון אם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו. ככל שבחלוף הזמן העילה לתפיסת החפץ או התכלית שלשמה נתפס יחדלו מלהתקיים, תפקע גם סמכות המשטרה להחזיק בו (בש"פ 7992/22 עדנאן נ' מדינת ישראל, פסקאות 10-11, [פורסם בנבו] 1.03.2023).
24. לאור האמור, ולצורך ההכרעה בבקשה יש לבחון אם המשך החזקת התפוסים משרת את תכליות התפיסה באופן המשולב עם מקור הסמכות לתפיסה וכן יש לעמוד על עוצמת החשדות במועד ההכרעה השיפוטית, בראי הזמן שחלף מעת התפיסה (בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 12.03.2006).
- במסגרת הביקורת השיפוטית יש לבחון אם בנקודת הזמן הנוכחית, קיים מקור סמכות המשולב עם תכלית המאפשר להוסיף ולהחזיק בתפוס, וכן יש לבחון את מידתיות ההחזקה בנסיבות העניין. קרי, אם ניתן להשיג את התכלית שלשמה מוחזק התפוס בדרך אחרת, של "חלופת תפיסה" שמידת פגיעתה בחשוד או הנאשם פחותה (בש"פ 8353/09 מגאלניק נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] 26.11.2009).
25. בבואי לבחון את מידתיות התפיסה עליי לשקול את פוטנציאל החילוט. דהיינו, כי החשד מקים סיכוי סביר לכך שכלל ויוגש כתב אישום, בתום ההליך הפלילי יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו, וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכושו (ע"פ 5140/13 מדינת ישראל נ' אוסקר, פסקה 9 [פורסם בנבו] 29.08.2013); ע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים, פסקה 37 [פורסם בנבו] 08.04.2018). כן יש לשקול את קצב התקדמות החקירה, פרק הזמן שחלף מאז מועד התפיסה ופרק הזמן שצפוי לחלוף, וכן אם ניתן להשיג את תכלית הסעד המבוקש בדרך שמידת פגיעתה פחותה. (רע"פ 4526/18 שאול אלוביץ' נ' מדינת ישראל, פסקה 17 [פורסם בנבו] 05.08.2018).

26. כמו כן, יש לשקול את סוג התפוסים, את יכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, ואת האפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים. זאת תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות, כאשר בשלב זה המשיבים בגדר חשודים בלבד. כל זאת לשם השגת איזון בין תכלית התפיסה לבין זכות הקניין של הפרט (בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2), 464 (22.05.2000)).
27. בענייננו, ובהמשך להחלטותי הקודמות, עומד פוטנציאל החילוט לגבי התפוסים על כנו. מתקיים חשד סביר כלפי המשיבים בגין העבירות המיוחסות להם, כפי שפורט בהחלטותי הקודמות בהן עמדתי על עוצמת החשד הסביר והיקף העבירות ביחס לשווי התפוסים. אזכיר כי קביעתי באשר לחשד הסביר, זכתה גם לאישורו של בית המשפט המחוזי שבחן את חומר הראיות (החלטה מיום 12.12.2022, ע"ח 45921-11-22). גם לאחר חלוף הזמן, ומשטרם בוצעו ההשלמות שנתבקשו על ידי תביעות לה"ב (מב/1), המארג הראייתי לא השתנה והתשתית הראייתית עומדת בעינה.
28. נוכח התשתית הראייתית שהונחה לפניי ועוצמת החשד הסביר, בשים לב להיקף העבירות (כ-30 מיליון ₪) העולה באופן משמעותי על שווי הרכוש שנתפס (כ-3 מיליון ₪ בהערכה על הצד הגבוה), עומדים פוטנציאל החילוט ותכלית הבטחת אפשרות החילוט על כנם.
29. אשר לפרק הזמן שחלף מאז התפיסה, יש לבחון זאת בהתאמה להיקף העבירות ושוויין, היקף התיק ומורכבותו, מספר המעורבים והחשודים. כפי שנקבע לא אחת, אין לבחון חלוף הזמן במנותק מנסיבות הפרטניות של התיק שעומד לבחינה ומורכבותו, והרי שונה הוא מצב של חלוף כשלוש שנים מאז פתיחת החקירה הגלויה בתיק בעל היקף מצומצם מאשר תיקים מורכבים ורחבי היקף.
30. במקרה דנן, החקירה הגלויה החלה ביום 18.07.2022 והתנהלה ביעילות רבה, כאשר כעבור חודש וחצי בלבד, ביום 30.08.2022, הועבר התיק לבחינת הפרקליטות.
31. אשר למשך הטיפול בתיק בפרקליטות, אכן כפי שבצדק נטען על ידי המשיבים, התיק לא זכה לטיפול, משך תקופה ארוכה וממושכת, ולאחרונה הועבר לתביעות לה"ב לצורך קידומו. בהקשר זה ראוי להזכיר את הנחיית היועץ המשפטי מס' 4.1202. אמנם טרם חלף המועד הקבוע לגיבוש החלטה בדבר העמדה לדין או סגירת התיק (שכן ניתנה ארכה שלישית כאמור עד ליום 02.09.25), ואולם, כפי שחזרתי והדגשתי בהחלטות קודמות, ההנחיה קובעת מתן עדיפות לתיקים שבהם החשוד נתון במעצר או בתנאים מגבילים, או שנתפסו מרשותו כספים או מיטלטלין בהיקף ניכר. במקרה כמו דנן, שבו נפגעות זכויות הקניין של החשוד, קובעת ההנחיה שיש לשקול את הפגיעה ב: "זכויות הקניין שלו (לדוגמה חשוד שנתפסו מרשותו כספים או מיטלטלין בהיקף ניכר; יובהר כי לא כל תפיסה של רכוש בעל ערך כספי נמוך תוביל לתעדוף גבוה יותר של התיק) - הכרחי לטפל בתיק באופן מזורז" (סעיף 3א' להנחיה).

32. ביישום ההנחיה לענייננו, הריני מכירה בכך שאין התיק בבחינת "בן יחיד" בפרקליטות. עם זאת, מצאתי טעם רב בטיעוני ב"כ המשיבים שלא מדובר בפרשה הנמנית על המורכבות והמסועפות ביותר. אף שמובן הצורך בפרק זמן לגיבוש החלטה בשאלת ההעמדה לדין, אין להתעלם מהעובדה שבמשך תקופה ממושכת של כשלוש שנים, לא זכה התיק לטיפול מצד הפרקליטות. אדגיש עוד, כי בחלוף כשלוש שנים טרם נשלחו מכתבי שימוע למשיבים, וגם לא הוצג צפי לשליחתם. ואם לא די בכך, הרי שלאחרונה נשלחו גם השלמות חקירה על ידי תביעות לה"ב ליחידה החוקרת (מב/1). מכאן, גם לא ברור מה יניבו אותן השלמות, ואם ניתן יהיה להתכנס בקרוב לגיבוש החלטה סופית בתיק.

33. כפי שנקבע בפסיקה, יש לבחון לא רק את פרק הזמן שחלף, אלא גם את פרק הזמן שצפוי לחלוף והצפי להמשך הטיפול בתיק. כאמור, הבקשה של המבקשת הינה להארכת תוקף החזקת התפוסים עד ליום 02.09.25. לאחר בחינת השתלשלות ההליכים עד כה ומעיון במכתב ההשלמות שנשלח על ידי יחידת התביעות ביום 01.07.25, עולה ספק רב אם תתקבל החלטה בנוגע לתיק, ואם יישלחו מכתבי שימוע, ככל ויוחלט שיש מקום להגיש כתב אישום בכפוף לשימוע, בפרק הזמן הדרוש. אוסיף, שגם אם יישלחו מכתבי שימוע, כפי שידוע בתיקים כלכליים מעין אלה, הליכי היידוע והשימוע נמשכים זמן לא מועט, כך שאין צפי שתתקבל החלטה סופית בתיק בתקופה הקרובה.

34. לסיכום, במסגרת האיזונים הנדרשים, שקלתי מחד, שיקולים התומכים בהיעתרות לבקשה: א. יעילות החקירה שהתנהלה במהירות רבה עד להעברת חומרי החקירה לפרקליטות; ב. העובדה שמדובר בפרשה כלכלית הדורשת מטבעה פרק זמן לעיבוד הראיות וגיבוש החלטה בשאלת ההעמדה לדין; ג. פגיעה מידתית בקניין המשיבים, שכן לנוכח התמשכות ההליכים, שחררו כלל הרכבים, הכספים והחשבונות, שנתפסו מידי המשיבים, כאשר כל שנותר תפוס הינם 3 נכסי נדל"ן התפוסים ברישום בלבד. ד. התיק הועבר לתביעות לה"ב, שכבר שלחו מכתב השלמות ונראה שכעת התיק מקודם על ידם. מנגד, שקלתי: א. פרק הזמן הממושך בו נמצא התיק במשרדי הפרקליטות, במסגרתו לא זכה לטיפול; ב. מבלי להמעיט ממורכבות התיקים הכלכליים, לא מדובר בתיק בעל היקף נרחב או מסובך במיוחד שדרש תשומות של שנים לקידום טיפולו, וגם לא נטען שבפרק הזמן שחלף, הוא זכה לטיפול בפועל מצד הפרקליטות; ג. אין צפי לסיום הליכי החקירה ומתן החלטה סופית בתיק.

35. בהקשר זה, יש טעם של ממש בטרונות שהעלה ב"כ המשיבים, בנוגע לאי קידום התיק משך תקופה ארוכה וממושכת, כאמור לעיל. אין חולק, שככל שחולף הזמן בהליכים אלה, נעה המטוטלת לטובת המשיבים במובן של שאיפה להקטין את הפגיעה בזכויות הקניין של החשודים, עיקרון המוכר גם בפסיקה, ואולם, מבלי לגרוע מן האמור לעיל, חשוב להדגיש, כי אין בכך כדי ליצור צפייה אצל המשיבים שבכל התדיינות בפני בית המשפט בבקשות אלה, ישוחררו נכסים תפוסים נוספים. גישה זו מקבעת מבט צר ונקודתי המתמקד ומתייחס אך ורק לרכוש שנותר תפוס. לעומת זאת, יש לבחון את ההליך כולו ממעוף הציפור, ולאמץ נקודת מבט רחבה, הבוחנת את מכלול הנסיבות והשתלשלות האירועים מראשית הפרשה. זאת בשים לב לעוצמת החשדות, היקף העבירות, חומרתן, מורכבות התיק, הפעולות שבוצעו לקידום התיק, שווי התפוסים ביחס להיקף העבירה, משך הזמן שחלף וזה שצפוי לחלוף, הפגיעה הכרוכה מעצם התפיסה בזכויות הקניין, חלופות התפיסה שננקטו, שחרור תפוסים לאורך ההליך, ועוד. לטעמי, הסתכלות צרה עלולה לרוקן מתוכן את תכלית התפיסה, לצרכי חילוט עתידי.

36. לסיום, אתייחס לטענת המשיבים בנוגע להחמרה במצבם הכלכלי. בבואי לבחון את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס הציבורי ותכליות התפיסה לבין הפגיעה בזכותם הקניינית של המשיבים, שקלתי גם את הטענה להרעה במצבם הכלכלי של המשיבים. אין חולק, כי תפיסת רכוש של המשיבים, כרוכה בה פגיעה כלכלית ואינני מקלה בכך ראש. יחד עם זאת, מצאתי כי החזקת שלושת נכסי הנדל"ן הנוותרים ברישום, בשלב זה, הינה מידתית, זאת בשים לב להיקף הרכוש ששוחרר עד כה למשיבים.

37. בנוסף, שקלתי את העובדה כי המסמכים שנשלחו, אינם מציגים, כפי שנטען בצדק על ידי המבקשת, תמונה ברורה ביחס למצבם הכלכלי של שני המשיבים. בזיהור הראויה, אציין כי הוצגו מסמכים חלקיים ביותר ביחס למשיבה 2 בלבד המתייחסים לחובות שלה ובקשה להסדר חוב בהליך חדלות פירעון, שגם לא ברור אם הוגשה לבית המשפט. יתרה מכך, למסמכים לא צורפו תצהירים שמלמדים על מצבם הכלכלי של שני המשיבים, לא ברור מה מסמכים מה מצב חשבונות הבנק של שני המשיבים והכנסותיהם. לבסוף אעיר, שהיות ונטען כי בני הזוג נשואים אך פרודים, לא ברור עד תום על סמך מה נטען בבקשה כי המשיבה 2 נעדרת נכסים. כן לא ברור, כיצד משכון נכס הנדל"ן הרשום על שמו של משיב 1, יסייע למצבה הכלכלי של המשיבה 2.

38. בנסיבות אלה, ובהתחשב בפרק הזמן המדוד שביקשה המבקשת, והעובדה כי כלל התפוסים, למעט הנדל"ן כבר שוחררו לידי המשיבים, והתיק הועבר לעיון וטיפול יחידת תביעות להב (מב/1), כמו גם פרק הזמן שנותר לסיום הטיפול בתיק לאחר האורכות בהתאם להנחיית היועמ"ש (2.09.25), הגעתי למסקנה שיש מקום להיעתר לבקשה, באיזון הראוי בין האינטרס הציבורי לבין זכויות הקניין של המשיבים, ואולם, כבר עתה יודגש שככל ולא תתקבל החלטה סופית בתיק ו/או ישלחו מכתבי שימוע עד למועד 02.09.2025, הרי שתישקל בחיוב בקשת המשיבים לשחרור נכס הנדל"ן, ככל ותוגש בקשה נוספת להארכת תוקף החזקת התפוסים.

סוף דבר

39. לאור כל האמור, הנני נעתרת לבקשה ומורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד ליום 02.09.2025. זכות ערר כחוק.

המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשפ"ה, 21 יולי 2025, בהעדר הצדדים.